

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Det unge Tyskland (1890)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 630. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes06-shoot-idm139753868575136/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Herwegh havde i Paris truffet Dingelstedt, der som han havde forladt Tyskland for politiske Poesiers Skyld, og de to Digtere havde en Aften i en Kappelstrid som Kaldsfæller for Spøg skrevet hver sin muntert-venmodige Omvendelsesvisse. Herwegh skrev Digtet *Velbaaren*, hvis Indhold er: Hvad nytter det at tale om Frihed og Fædreland, at være genial, at drive Politik; hvad har det indbragt mig? Nej jeg vil blive en god Borgermand:

Du skal, fordømte Frihed, du!
 mig ikke volde flere Sorger.
 Lisette! Et Glas Øl endnu!
 Jeg blive vil en ægte Borger.

Og gennem alle Stroferne vedligeholdes den sidste Linje som Omkvæd. Saa skrev Dingelstedt for at overbyde Vennen Digtet *Højvelbaaren*, der begynder:

En ægte Borger vil du blive?
 Fy Ven! en ægte Borger du?
 Til Borger vilde du det drive,
 det Maal var plantet i din Hu?
 Tilbage tag det ækle Ord!
 Jeg vil forbi den hele Horde.
 Min Ærelyst er vild og stor:
 Jeg maa Gehejme Hofraad vorde!

Ogsaa denne Linje afslutter som Omkvæd alle Digtets Strofer.

To Aar senere var Dingelstedt Gehejmer Hofrath, Forelæser og Bibliotekar hos Kongen af Württemberg. Herwegh nøjedes med at aftrykke de to Digte Side om Side.

Franz Dingelstedt (født 1814) er en højt ejendommelig Datids-Type, en Frihedsmand, der heller havde skullet fødes som fornem Mand, en Fyrst Pückler i en fattig Adjunkts Lignelse, en Ironiker, der ikke kunde undvære Skinned, et ypperligt Hoved uden alvorlige Laster og uden alvorlig Begejstring, men med et let Vid, med mange Gøister af Poesi, med tidlig Blaserthed og med en vis praktisk Virkelyst til det Sidste. Han fødtes i Tysklands slettest regerede Land, i Hessen under Hassenpflugs forhadte Styre, blev Lærer ved en lærd Skole, vakte Mishag ved sine frie Meninger, sit frie Levned, sine frisindede Vers, blev forflyttet, drillet og ærgret og tog 1841, syvogtyve Aar gammel, sin Afsked. Kun et Aar efter Herwegh udgav han sin første politiske Digt-samling: *Lieder eines kosmopolitischen Nachtwächters*.